

VII.

Betænkning

over

Forslag til Lov angaaende Sognebøger og deres Førelse m. m.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 3die Februar 1860.)

Det første Hovedaffnit af det Lovforslag, der er overgivet nærværende Udvalg til Betænkning, omfatter §§ 1—5 og angaaer Sognebøger og deres Førelse. Udvalget (med Undtagelse af Forslagsstilleren) formener, at der ikke er nogen bestemt Trang for Dieblirket til at indføre den foreslaaede Forandring. Kirkebøgerne, der føres af Sognepræsterne, have hidtil ydet, hvad man har fordret af dem, og det er os ikke bekjendt, at noget væsentligt Savn i denne Retning har vist sig, og forsaavidt større Fordringer i Fremtiden burde stilles i saa Henseende, maatte et Forslag herom udgaae fra en mere fleersidig Bearbejdelse af Sagen, end man troer sig istand til at kunne give den, ibetmindste for Dieblirket. Man skal derfor indstille, at denne Deel af Forslaget udgaaer.

§§ 6—14 sigte til at indføre borgerligt Egtteskab som Tvang for Alle. Derimod maa Udvalget (med Undtagelse af Forslagsstilleren) bestemt erklære sig. At Egtteskabet maa fuldbyrdes ved kirkelig Vielse, er i Befolkningen endnu en saa almindelig Forestilling, og Afstillelsen mellem borgerligt og kirkeligt Egtteskab endnu en for de Fleste saa ny og fremmed Tanke, at et Paabud som det foreslaaede vilde fremkalde stor Misforståelse, Forvirring og Uvillie. Egtteskabets høitidelige Indvielse i Kirken har for Befolkningen i Almindelighed en høi og vigtig Betydning, og denne vilde ufeilbarlig svækkes hos Mange, naar en juridisk Act skulde gaae forud paa Thingstedet.

Derimod maa det erkjendes, at der er Afstillelse, som ikke have nogen kristelig eller kirkelig Trang, som derfor ogsaa i Reglen holde sig borte fra den kirkelige Gudsstjeneste og andre kirkelige Handlinger, og kun deeltage i disse enten tankeløst, ifølge Skik og Brug, eller naar de i et enkelt Tilfælde tvinges af Landets Love dertil. Et Egtteskab mellem Saadanne bør Staten ikke fordre indgaaet med kirkelig Vielse, thi dette er for dem enten en forargelig og modbydelig Handling eller dog en tom og betydningløs Ceremoni. Der ere ogsaa Nogle, som ifølge alvorlig og samvittighedsfuld Prøvelse af Religion, Kirke og Gudsdyrkelse ere blevne tvivlende, vakkende og staae paa Skilleveien mellem forskjellige Troessamfund. De ville ogsaa foretrække at udgaae kirkelig Vielse, naar deres Egtteskab kan stiftes paa anden Maade med borgerlig Gyldighed. Endelig kommer endnu hertil Egtteskab mellem Fraskilte, hvor de Vedkommende maae antages helst at ville udgaae kirkelig Vielse, og hvor Kirken i alt Fald maa ønske, at denne ikke bliver nødvendig.

Udvalget har derfor troet, at Staten burde gaae saa vidt ind paa Lovforslagets Afdeling om borgerligt Egtteskab, at det tillades Enhver, der foretrækker kun at stifte borgerligt Egtteskab, at kunne blive staaende derved, og foreslaaer derfor, at §§ 6—14 afløses af Bestemmelser, hvorved dette kan opnaaes.

Slutningsbestemmelsen i § 18 skal Udvalgets Fleertal tilraade at vedtage i en noget